

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010174
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3616010174.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému P. X. pre prečin násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., prejednal dňa 20. februára 2017 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn.0T/33/2016 zo dňa 22. novembra 2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn.0T/33/2016 zo dňa 22. novembra 2016, bol obžalovaný P. X. uznaný za vinného z prečinu násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 122 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

-dňa 31.10.2016 v čase okolo 20.45 hod. prišiel v obci I. pred bránu rodinného domu č.XX, kde najskôr vulgárne nadával a následne začal mykať bránou, na čo z domu vyšli obyvatelia domu, poškodení L. I., nar.X.X.XXXX, H. I., nar.X.XX.XXXX a T. I., nar.X.X.XXXX, všetci trvale bytom I. č. XX, pričom obžalovaný sa im začal vyhrážať, že ich všetkých pozabíja sekerou, čo viackrát opakoval, následne poškodený L. I. pristúpil k bráne, obžalovaný ho rukou chytil za jeho pravú ruku a ťahal smerom k sebe, čím mu spôsobil tržnú ranu na pravom predlaktí, ktorá si vyžiadala ošetrovanie bez narušenia obvyklého spôsobu života.

Za tento trestný čin bol obžalovaný P. X. odsúdený podľa § 359 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu okresný súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere 24 mesiacov. Zároveň okresný súd podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. obžalovanému uložil zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výrokov o uloženom treste v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietol, že výrok napadnutého rozsudku okresného súdu o treste považuje za nezákonný. S takto uloženým trestom sa nestotožňuje, nakoľko uložený podmienkový trest považuje za neprimerane mierny, vzhľadom na osobu a pomery páchatela ako i charakter trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil, pretože sa opätovne jedná o trestný čin násilnej povahy, a taktiež je takto uložený trest v rozpore so zásadami ukladania trestov. Prokurátor poukázal na zákonnú dikciu ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Prokurátor uviedol, že nesúhlasí s tvrdením okresného súdu obsiahnutého v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že pri ukladaní druhu

a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj na možnosť jeho nápravy, nakoľko uložený trest musí mať najmä prevýchovný účinok. Prokurátor je toho názoru, že okresný súd nesprávne vyhodnotil priznanie obvineného ako napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti a vytvoril tak ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože napomáhanie pri objasňovaní činnosti vyžaduje aktívnejšiu účasť páchatela ako samotné priznanie sa k spáchaniu trestného činu. V danom prípade okresný súd neuviedol žiadne ďalšie aktivity obžalovaného, z ktorých by bolo možné vyvodzovať jeho aktívnu pomoc, a preto podľa názoru prokurátora nie je možné použiť aj túto poľahčujúcu okolnosť. Ďalej poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol doteraz 2-krát súdne trestaný, a to v oboch prípadoch za násilnú trestnú činnosť, naposledy rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn.2T/138/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn.3To/28/2014 zo dňa 8.10.2014 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 8 mesiacov, to je do 8.6.2016. Obžalovaný bol od roku 2012 do 31.10.2012 14-krát riešený v priestupkovom konaní, pričom časť z týchto priestupkov bola riešená v zmysle § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch a časť priestupkov bola za porušenie pravidiel cestnej premávky. Taktiež prokurátor nesúhlasí s názorom okresného súdu, že pri ukladaní podmieneného trestu zohľadnil rodinnú situáciu obžalovaného, pretože vychádzal len z jeho tvrdení a tieto tvrdenia nijakým spôsobom neverifikoval. Prokurátor má za to, že v prípade obžalovaného bude len výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody spĺňať kritéria individuálnej a generálnej prevencie a bude dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mu uložil podľa § 359 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby a zaradil ho na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný P. a ani poškodení L. I., H. I. a T. I. písomne nevyjadrili.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok pre nesprávnosť výroku o treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine, uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby a zaradil ho na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný P. X. na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 3. januára 2017, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 20. februára 2017. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutých výrokov o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestu obžalovanému P. X. pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu.

Obžalovaný P. X. bol uznaný za vinného z prečinu násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 122 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., v ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 6 mesiacov a hornou hranicou 3 roky. Obžalovaný P. X. sa dopustil úmyselného protiprávneho konania, ktorým sa skupine obyvateľov vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví a inou ťažkou ujmom a čin spáchal verejne.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Za správny, považoval odvolací súd poukaz okresného súdu na to, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a svoje konanie úprimne oľutoval, ktorú okolnosť je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu v prospech obžalovaného. Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu správne zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, no i poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. (obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), keďže obžalovaný P. X. urobil na hlavnom pojednávaní okresného súdu vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Tr. por. prijal. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 275 ods. 5 Tr. por., po priznaní viny páchatelom (obžalovaným) sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 aj písm. h/ Tr. por., t. j. že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr. por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“, čím pri kladnej odpovedi naplňa podmienku uvedenú v ustanovení § 36 písm. n/ Tr. zák. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.4 Tdo 63/2016 zo dňa 25. októbra 2016). Okresný súd správne postupoval, keď pri prevahe poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu trestu odňatia slobody o jednu tretinu a ukladal trest v rozmedzí zákonom upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere od 6 mesiacov do 26 mesiacov.

Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánnosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatela je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatelovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatela k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatela, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatela viesť riadny život.

Odvolací súd považuje však za správny poukaz okresného súdu na to, že pri určovaní druhu a výmery trestu u obžalovaného P. X. zohľadnil závažnosť spáchaného trestného činu (ide v predmetnom prípade o prečin), predchádzajúci život obžalovaného, pričom správne poukázal na to, že obžalovaný bol doteraz 2-krát súdne trestaný s tým, že v jednom prípade sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený (naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn.2T/138/2013 zo dňa 17.2.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn.3To/28/2014 zo dňa 8.10.2014). Taktiež správne zohľadnil skutočnosť, že od roku 2012 až do súčasnosti sa dopustil 7 priestupkov (5 priestupkov v doprave a 2 priestupky proti občianskemu spolunažívaniu). Zároveň správne poukázal na osobné a rodinné pomery obžalovaného, keďže obžalovaný má 4 deti, jedno má zverené do osobnej starostlivosti a voči ďalším má vyživovaciu povinnosť vo výške 250,-Eur mesačne. Obžalovaný pracuje dlhodobo v G. ako pokrývač striech s mesačným príjmom približne 1.800,-Eur. Preto úvaha okresného súdu, že účel trestu

je možné dosiahnuť aj uložením podmiennečného trestu s probačným dohľadom za súčasného uloženia zákazu požívať alkoholické nápoje počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, má podľa názoru odvolacieho súdu logický základ. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že aj podmiennečný trest je trestom, pričom hrozba jeho výkonu má podstatný vplyv na správanie odsúdenej osoby. Uložením uvedeného trestu okresný súd dal možnosť obžalovanému preukázať, že svoje sľuby o náprave a ľútosť nad svojím protiprávnym konaním myslí vážne, lebo inak bude musieť vykonať uložený trest. Podľa názoru odvolacieho súdu uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom za súčasného uloženia zákazu obžalovanému požívať alkoholické nápoje je účinným prostriedkom spôsobilým naplniť účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd poukazuje na to, že uložený trest núti obžalovaného úplne abstinovať a zabrániť tak situácii, kedy u obžalovaného pod vplyvom alkoholu dochádza k oslabeniu zábran dopúšťať sa trestnej činnosti, pričom už samotné prípadné poznatky o požívaní alkoholu obžalovaným počas skúšobnej doby sú dôvodom pre rozhodnutie o vykonaní trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora uvedeného v jeho odvolaní, podľa ktorého by mal byť trest, uložený okresným súdom obžalovanému P. X., neprimeraný.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.